

ΜΑΣ ΛΕΝΕ ΧΑΜΕΝΗ ΓΕΝΙΑ...

ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ

Η ΓΕΝΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΑΛΛΑΞΕΙ

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Το 2017 θα είναι μια αρκετά κρίσιμη χρονιά, για τους εργαζόμενους και τη νεολαία. Η οικονομική κρίση, όχι μόνο δεν έχει αντιμετωπιστεί αλλά βαθαίνει διαρκώς, εξαθλιώνοντας όλο και μεγαλύτερα κομμάτια του παγκόσμιου πληθυσμού. Αυτή με την σειρά της δημιουργεί και τροφοδοτεί την πολιτική κρίση σχεδόν σε όλα τα κράτη, γεγονός που εκφράστηκε με αρκετά σημαντικά γεγονότα το 2016. Από το αγγλικό BREXIT, μέχρι την εκλογή του Τράμπ, οι άλλοτε παντοδύναμες αστικές τάξεις της Μ. Βρετανίας και των ΗΠΑ όχι απλώς δεν μπορούν να ελέγξουν και να περιορίσουν την κρίση τους, αλλά αντιθέτως αυτή παίρνει καθημερινά νέες μορφές και περιεχόμενο.

Η ανικανότητα τους να αντιμετωπίσουν την οικονομική κρίση, η παταγώδης αποτυχία στο να επιβάλλουν τις πολιτικές τους και εν τέλει ο όλεθρος που σπέρνουν σε κάθε γωνιά του πλανήτη με τους πολέμους και τις επεμβάσεις τους (Συρία, Ουκρανία, Β. Αφρική κτλ), προμηνύουν ένα εξαιρετικά επικίνδυνο και σκοτεινό μέλλον για όλους τους λαούς του πλανήτη. Δηλαδή την νέα φάση της **απόλυτης σαπίλας και παρακμής του καπιταλισμού**.

Χαρακτηριστικό της νέας περιόδου είναι ότι στις ΗΠΑ, την ημέρα της ορκωμοσίας του Τράμπ, διαδήλωσαν, εναντίον του νέου προέδρου, σε πάνω από 50 πόλεις περίπου 5 εκατομμύρια άνθρωποι, γεγονός αρκετά αισιόδοξο και καλοδεχούμενο για το παγκόσμιο εργατικό κίνημα, ειδικά για τα δεδομένα της αμερικάνικης εργατικής τάξης και του περιβάλλοντος στο οποίο καλείται να ξεσηκωθεί.

Τα ίδια και χειρότερα συμβαίνουν και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η ΕΕ αποδεικνύεται ο μεγάλος χαμένος της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Η οικονομία της βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση και οι αποσχιστικές/διαλυτικές τάσεις στο εσωτερικό της πληθαίνουν μέρα με τη μέρα. Ο ένας ευρωπαϊκός λαός μετά τον άλλον δηλώνει με τον τρόπο του την πλήρη αποστροφή και αηδία που του προκαλεί το όνειρο της «Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης».

Τα παραδείγματα πολλά, το ελληνικό δημοψήφισμα του 2015, το ιταλικό του 2016, το BREXIT, ακόμα και η άνοδος σε πολλές χώρες του αντί-ΕΕ αισθήματος (που δυστυχώς επί του παρόντος εκφράζεται μέσα από

αντιδραστικά, ρατσιστικά κόμματα ή ρεύματα), είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου, της δυσαρέσκειας δηλαδή των Ευρωπαίων εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων που δεν αντέχουν άλλο να ζουν κάτω από το καθεστώς της βίας και φτώχειας της ΕΕ και των οικονομικών μηχανισμών/μνημονίων της.

Παρά την ολοκληρωτική τους ανικανότητα να αντιμετωπίσουν την κρίση στο εσωτερικό τους, και ειδικά ενόψει πολλών κρίσιμων εκλογικών μαχών (Γερμανία, Γαλλία) που θα κρίνουν σε μεγάλο βαθμό το μέλλον της ίδιας της ΕΕ, συνεχίζουν να χρησιμοποιούν την ίδια αποτυχημένη συνταγή εναντίον των εργαζομένων, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων των λαών του «φτωχού Νότου» και ειδικά τον ελληνικό.

Τα μνημόνια δεν φαίνεται να έχουν τέλος (ήδη έχει ανοίξει η συζήτηση για το 4^ο), και μάλλον μπαίνει μπροστά το «σχέδιο» του Σόιμπλε για μια Ευρώπη "πολλών ταχυτήτων", με τις γρήγορες/δυνατές οικονομίες να βρίσκονται στον πυρήνα της, και να ακολουθούν δεύτερες/χαμηλότερες ταχύτητες με χώρες όπως η Ελλάδα και η Ισπανία, που θα πεταχτούν εκτός ευρώ αλλά που ταυτόχρονα θα είναι ακόμα υποχρεωμένες να λειτουργούν σύμφωνα με τους κανόνες και τις προσαγές των Βρυξελλών και του Βερολίνου.

Ο ελληνικός λαός στη μέγγενη των μνημονίων και της ΕΕ

Τις τραγικές συνέπειες των μνημονίων βιώνει και η ελληνική οικονομία και κοινωνία, δεσμευμένη από Ευρωπαίους και ντόπιους μνημονιακούς για τα επόμενα 100 χρόνια να υπηρετεί πιστά αυτόν τον παραλογισμό. 7 χρόνια μετά την είσοδο της χώρας στα μνημόνια και τον ερχομό του ΔΝΤ, η κατάσταση είναι παραπάνω από τραγική.

Η ανεργία ξεπερνάει πλέον το 25%, και ειδικά για τους νέους μέχρι 25 ετών το 60%. Τα λουκέτα και οι χρεοκοπίες μικρών και μεγάλων εταιρειών αυξάνονται. Τα χρέη και οι οφειλές στην εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία ξεπερνούν συνολικά τα 100 δις. Τα «κόκκινα» δάνεια παραμένουν ο μεγάλος βραχνάς για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα που απειλούν από στιγμή σε στιγμή να το τινάξουν στον αέρα. Το 50% των νοικοκυριών έχει εισόδημα κάτω από το όριο της φτώχειας, και η μισή ελληνική κοινωνία

δηλώνει πως συντηρείται βασιζόμενη στις συντάξεις! Την ίδια στιγμή το σχέδιο ξεπουλήματος όλων των δημόσιων οργανισμών και επιχειρήσεων βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη, και αναμένεται μέχρι το τέλος του έτους να έχει ιδιωτικοποιηθεί πλήρως η ενέργεια (ΔΕΗ), το νερό, οι μεταφορές, τα λιμάνια και οτιδήποτε αποτελεί νευραλγικό σημείο για την παραγωγική ικανότητα μιας χώρας.

Όλα αυτά υποτίθεται πως γίνονται για να παραμείνει η χώρα εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης και ευρώ, και να συνεχίζεται αδιαλείπτως η αποπληρωμή του χρέους. Το αντίθετο όμως συμβαίνει καθώς έχουν επανέλθει στην επικαιρότητα τα σχέδια για αποπομπή της Ελλάδας από το ευρώ (όσες προσπάθειες και αν κάνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ) και το χρέος αντί να μειώνεται όλα αυτά τα χρόνια, αυξάνεται αλματωδώς έχοντας φτάσει περίπου το 200% του ΑΕΠ!

Η επίθεση στη δημόσια εκπαίδευση συνεχίζεται

Μέσα σε όλο αυτό το χάος που έχουν από κοινού βυθίσει την ελληνική κοινωνία, Ευρωπαίοι και ντόπιοι μνημονιακοί, τα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας οδηγούνται στην καταστροφή και την υποβάθμιση.

Συνολικά η χρηματοδότηση της 3^οβάθμιας εκπαίδευσης την τελευταία δετία έχει μειωθεί κατά 75%! Το σχέδιο που έχει προτείνει άλλωστε και ο ΟΟΣΑ στην ελληνική κυβέρνηση, αφορά την γενικότερη σμίκρυνση του «χάρτη» της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης στην χώρα, καθώς δεν δικαιολογείται ένας τόσο μεγάλος αριθμός επιστημόνων και πτυχιούχων, σε μια χώρα και έναν καπιταλισμό που δεν τους χρειάζεται και δεν μπορεί να τους απορροφήσει!.

Η μνημονιακή συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, θα επιχειρήσει το επόμενο διάστημα να ψηφίσει νέο νόμο για την παιδεία. Γύρω από το ζήτημα έχει συσταθεί και μια επιτροπή «ειδικών», αυτή του «Εθνικού Διαλόγου», για να καταλήξει σε ορισμένα πορίσματα για το μέλλον της εκπαίδευσης. Όλο το πνεύμα του πορίσματος αφορά την αυτονόμηση των ιδρυμάτων από το κράτος, και ιδιαίτερα την οικονομική αυτονόμηση. Πιο απλά ψάχνουν να βρουν τρόπους, η κρατική χρηματοδότηση να πέσει στο απόλυτο 0, και τα ιδρύματα να εξασφαλίζουν από μόνα τους την επιβίωση τους. Αυτό σημαίνει μόνο ένα πράγμα: **ΔΙΔΑΚΤΡΑ!** «Λύση» που προτείνεται πια ανοιχτά από αυτόκλητους μνημονιακούς «σωτήρες» των ΑΕΙ-ΤΕΙ και αποτελεί διακαή πόθο όλων των νεοφιλελεύθερων.

Το μόνο σίγουρο είναι πως θα επιχειρήσουν μια ανοιχτή και ολομέτωπη επίθεση στην εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες της με στόχο να την φτάσουν να εξυπηρετεί τις ανάγκες μιας οικονομίας σε ελεύθερη πτώση, όπως η ελληνική. Μ' αυτή την έννοια, 75% μείωση στην χρηματοδότηση των πανεπιστημίων σημαίνει πως: 1 στα 4 ΑΕΙ-ΤΕΙ θα μείνει ανοιχτό και πως 1 στους 4 φοιτητές θα μπορούν να σπουδάζουν στο προσεχές μέλλον!

Για ένα ανασυγκροτημένο, δυνατό φοιτητικό κίνημα, με ζωντανούς συλλόγους

Δεν υπάρχει χρόνος για επανάπαυση και παθητική αναμονή. Χρειάζεται επείγοντως το φοιτητικό κίνημα να ανασυγκροτηθεί, να επιστρατεύσει τις καλύτερες παραδόσεις του, τις δομές αυτοοργάνωσης, τις πιο δυναμικές μορφές πάλης για να ανταπεξέλθει στις προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας.

α) Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να χρησιμοποιήσει τις καλύτερες και πιο δημοκρατικές μορφές οργάνωσης. Τα Διοικητικά Συμβούλια που έχουν εκφυλιστεί πρέπει να λειτουργούν σαν εργαλείο συμπληρωματικό προς τις Γενικές Συνελεύσεις, ανοιχτά προς κάθε φοιτητή που θέλει να τα παρακολουθήσει και με γνώμονα την κινητοποίηση των συλλόγων. Πρέπει να πραγματοποιούνται συχνές και ουσιαστικές γενικές συνελεύσεις που όλοι οι φοιτητές θα μπορούν να αποφασίζουν για το χαρακτήρα και τον τρόπο των κινητοποιήσεών τους. Οι συνελεύσεις θα πρέπει να εκλέγουν συντονιστικές επιτροπές οι οποίες θα λογοδοτούν στη συνέλευση ώστε να έχουν πράγματι οι φοιτητές τον αγώνα στα χέρια τους. Ακόμα πρέπει να προωθείται η δημιουργία πρωτοβουλιών και επιτροπών για κάθε επιμέρους ζήτημα που προκύπτει. Ειδικά σε περίοδο που οι φοιτητικοί σύλλογοι είναι «δυσκίνητοι» ώστε να μπορούν οι φοιτητές που θέλουν να αγωνιστούν να οργανωθούν και να δράσουν.

β) **Να χρησιμοποιεί δυναμικές μορφές πάλης.** Πέρα από τις καταλήψεις, πρέπει να γίνονται δράσεις όπως αποκλεισμοί δρόμων, χώρων-κλειδιά για τη ζωή της πόλης (σταθμοί τρένων, λιμάνια, αεροδρόμια, κλπ), καταλήψεις δημοσίων κτιρίων. Αυτό είναι απαραίτητο για να δείξουμε την αποφασιστικότητά μας, να παραλύσουμε την κανονική ζωή, να μην περνάμε απαρατήρητοι. Παράλληλα η αντιδημοκρατική αναδίπλωση που προετοιμάζεται καθιστά τη σύγκρουση με τις δυνάμεις καταστολής αναπόφευκτη, γι' αυτό θα πρέπει να προετοιμάσουμε την αυτοάμυνα του κινήματος.

γ) το φοιτητικό κίνημα πρέπει να σπάσει την απομόνωση των πανεπιστημίων και να ενωθεί με τους εργαζόμενους και όποιον άλλον αγωνίζεται. Τόσο σε επιμέρους αγώνες όσο και στον αγώνα ενάντια στα μνημόνια. Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να συμμετέχει στους αγώνες των εργαζομένων, και η πιο ουσιαστική συμμετοχή είναι με τους δικούς τους αγώνες να αποτελέσουν έναν πυροδότη για μια γενικευμένη εξέγερση που θα βάλει τέλος στα μνημόνια και τα μέτρα τους και θα ανοίξει ένα διαφορετικό δρόμο για την ελληνική κοινωνία.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΜΑΖΙΚΟΙ ΜΑΧΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ

Ως φοιτητικό κίνημα, πρέπει να βγούμε μπροστά, με αγώνες και μαχητικές μορφές πάλης να σταματήσουμε αυτή την καταστροφή που συντελείται στο όνομα των μνημονίων και των ευρωπαϊκών δεσμεύσεων της χώρας!

Η μεγάλη σύγκρουση που πρέπει να δώσουμε είναι πρώτα και κύρια με τον παρηκμασμένο ελληνικό καπιταλισμό και την ντόπια και ευρωπαϊκή αστική τάξη, που θα κάνουν τα πάντα προκειμένου να μην πληρώσουν την κρίση τους και να συνεχίσουν να εφαρμόζουν μνημόνια πάνω μας. Ευρωπαίοι δανειστές και τοκογλύφοι είναι αποφασισμένοι να κάνουν τα πάντα για να σώσουν τα απομεινάρια του συστήματος τους που μέρα με τη μέρα σαπίζει και καταρρέει στις πλάτες μας. Δεν θα διστάσουν να χτυπήσουν τα δημοκρατικά και συνδικαλιστικά μας δικαιώματα και τις ατομικές μας ελευθερίες, επιβάλλοντας καταστάσεις «έκτακτης ανάγκης» σε όλα τα μήκη και πλάτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σ' αυτή τους την προσπάθεια έχουν συντεταγμένους στρατούς, αστυνομίες, δικαστήρια, ΜΜΕ, πολιτικά κόμματα, εκκλησίες και ένα σωρό μηχανισμούς έτοιμους να επιτεθούν στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις μας.

Πρέπει να μας βρουν απέναντι τους, εξίσου αποφασισμένους και έτοιμους.

Γι' αυτό χρειάζεται να οργανωθούμε κι εμείς παντού! Να προετοιμαστούμε πολιτικά και οργανωτικά για να επιβάλλουν οι πολλοί τα συμφέροντά τους στους λίγους και όχι το αντίθετο που συμβαίνει σήμερα.

Στα ΑΕΙ και ΤΕΙ να αγωνιστούμε για την διατήρηση της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης, με βασικούς άξονες-αιτήματα:

- Κατάργηση του νόμου Διαμαντοπούλου. Όχι σε νέο νόμο-πλαίσιο και δίδακτρα
- Αύξηση της χρηματοδότησης για την εκπαίδευση στο 5% του ΑΕΠ
- Άμεσο ξήλωμα των εργολαβιών. Σταμάτημα κάθε ιδιωτικοποίησης υπηρεσιών του πανεπιστημίου (λέσχες, εστίες κλπ). Δωρεαν σίτιση και στέγαση για όλους
- Κατάργηση όλων των αντιεκπαιδευτικών νόμων, τροπολογιών, οδηγιών (εξίσωση ΑΕΙ-ΤΕΙ με κολέγια, αξιολόγηση, δια βίου μάθηση, μείωση εισακτέων κ.α.)

Η δημόσια εκπαίδευση αποτελεί κεκτημένο του ελληνικού λαού και του φοιτητικού κινήματος, που αποκτήθηκε μέσα από μακροχρόνιους και αιματηρούς αγώνες. Δεν θα επιτρέψουμε σε καμιά «δημιουργική λογιστική», ή ανάγκη εξυπηρέτησης χρέους – που δεν είναι καν δικό μας- να γκρεμίσει τα σχολεία και τα πανεπιστήμια μας.

Για το ξήλωμα των μνημονίων. Για να σωθούμε από την κρίση του καπιταλισμού:

- Κατάργηση όλων των μνημονίων
- Διαγραφή του χρέους
- Έξοδος από την ΕΕ και το ευρώ
- Εθνικοποιήσεις των τομέων-κλειδιών της οικονομίας κάτω από εργατικό έλεγχο
- Αλληλεγγύη σε πρόσφυγες και μετανάστες. Πάλη ενάντια στον φασισμό & τον πόλεμο

Όλα τα παραπάνω μπορεί να τα εφαρμόσει και να τα κάνει πράξη μόνο μια κυβέρνηση των εργαζομένων, η οποία θα στηρίζεται στην αυτοοργάνωση και αυτοδιεύθυνση της κοινωνίας και που στόχο θα έχει την εξυπηρέτηση των συμφερόντων μας, και όχι αυτών μιας χούφτας πολυεθνικών και τραπεζών. Μια κυβέρνηση που θα στηρίζει την εξουσία της στην δύναμη των αγώνων της κοινωνίας.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 24 ΜΑΗ

στηρίζουμε - ψηφίζουμε ΣΣΠ

Ως **Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη (ΣΣΠ)**, αγωνιζόμαστε καθημερινά γύρω από τους παραπάνω άξονες, πιστεύοντας ότι καμία θετική λύση δεν μπορεί να δοθεί στα προβλήματα μας, αν δεν προέρχεται από εμάς τους ίδιους. Έχοντας ως γνώμονα τους αγώνες του παρελθόντος, και ορμώμενοι από τις σύγχρονες ανάγκες μας, οργανωνόμαστε και προετοιμαζόμαστε για την μεγάλη σύγκρουση που έχουμε μπροστά μας με τον καταρρέοντα καπιταλισμό, στον δρόμο για τον Σοσιαλισμό.

Για να γίνουν όλα αυτά όμως χρειάζεται και να ξεπεράσουμε όλες τις λάθος και αναποτελεσματικές πολιτικές στο φοιτητικό κίνημα. **Να επιταχύνουμε την** απαραίτητη **ανασύνθεση** του φοιτητικού κινήματος προς όφελος των επαναστατικών δυνάμεων:

- **Να τελειώνουμε μια και καλή με ΔΑΠ-ΠΑΣΠ-Bloco.** Έκαναν και κάνουν ότι μπορούν για να βοηθήσουν την εφαρμογή των μνημονίων στην εκπαίδευση, την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, την υποστήριξη των μνημονιακών κυβερνήσεων της φτώχειας και της ανεργίας. Συμβάλλουν σε κάθε προσπάθεια να χτυπηθεί το φοιτητικό κίνημα και σαμποτάρουν τις Γενικές Συνελεύσεις των συλλόγων. Στηρίζουν κάθε πρόταση για επιβολή αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων ως λύση στα προβλήματα των ΑΕΙ-ΤΕΙ.

- **Δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από την ΠΚΣ/ΚΝΕ.** Σκορπά την ηττοπάθεια, τη διαίρεση και τον αποπροσανατολισμό στο κίνημα. Μοιράζει παχιά επαναστατικά λόγια ενώ την ίδια στιγμή βουτώντας το κεφάλι στην άμμο, απέχει από κάθε σημαντικό αγώνα και παραπέμπει στην ψήφο στο ΚΚΕ και στο μακρινό μέλλον της «λαϊκής εξουσίας». Αισίως τάσσεται στο στρατόπεδο της παραμονής στο Ευρώ. Είναι ενάντια σε οποιοδήποτε αγώνα δεν ελέγχει ασφυκτικά. Είναι ενάντια στις Γενικές Συνελεύσεις, παραλύουν τη λειτουργία των συλλόγων και μετατρέπουν σε σφραγίδες όσους ελέγχουν. Όταν δεν φτάνουν οι λασπολογίες και τα ψέματα δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν βία ενάντια σε αγωνιστές λειτουργώντας σαν δύναμη καταστολής του φοιτητικού κινήματος.

- **Δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε τα ΕΑΑΚ και την ΑΡΕΝ.** Παρά τη συμμετοχή τους στο φοιτητικό κίνημα τα ΕΑΑΚ φέρουν τεράστια ευθύνη για την σημερινή κατάσταση. Δεν προετοίμασαν τους φοιτητές για την κρίση του ελληνικού καπιταλισμού, με τον φοιτητοκεντρισμό τους καλλιέργησαν την απομόνωση και την περιχαράκωση του φοιτητικού κινήματος, κάτι που έγινε πραγματικό εμπόδιο για το κίνημα ειδικά τα χρόνια των μνημονίων. Δεν μπορούν να χαράξουν ένα σχέδιο αγώνων που να δώσει προοπτική και διέξοδο στο φοιτητικό κίνημα. Οι εσωτερικοί ανταγωνισμοί των οργανώσεων στο εσωτερικό τους αυξάνονται και συχνά μετατρέπονται σε φυσική σύγκρουση με άσκηση βίας, τραμπουκισμούς κλπ. Στην εκλογική συνεργασία ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ-ΑΡΔΙΝ πλειοψηφούν δυνάμεις με κοινοβουλευτικές αυταπάτες και καθαρά ρεφορμιστικές θέσεις.

Για την οικοδόμηση της ΣΣΠ

Μπροστά μας έχουμε μια σειρά από σημαντικούς αγώνες, αλλά και μια τεράστια σύγκρουση με το χρεοκοπημένο καπιταλιστικό και ιμπεριαλιστικό σύστημα που με την κρίση του απειλεί να μας ρίξει στη βαρβαρότητα. Για να ανταπεξέλθουμε σε αυτά τα καθήκοντα, χρειαζόμαστε ένα δυνατό φοιτητικό κίνημα, με ζωντανούς συλλόγους και μορφές αυτοοργάνωσης, δυναμικές μορφές πάλης, κι ένα πρόγραμμα που θα συνδέει τις σημερινές μάχες με την μόνη ρεαλιστική και οριστική λύση για τα προβλήματα μας, δηλαδή την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας χωρίς φτώχεια, κρίση, ανεργία, εκμετάλλευση και πολέμους. Χρειάζεται να οικοδομήσουμε και να ενισχύσουμε τη **ΣΣΠ**, την παράταξη που παλεύει για αυτόν το σκοπό. Πάνω σε αυτό το πρόγραμμα και σε αυτήν την πολιτική καλούμε κάθε συνάδελφο να οργανωθεί και να παλέψει μαζί μας, να δώσουμε μαζί τη μάχη των φοιτητικών εκλογών και όλες τις σημαντικές μάχες που έρχονται.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

